

skulle indarbejde en besparelse på forsvaret på baggrund af indkøbsaftaler, Finansministeriet kan indgå, mødte vi også protester, og det har vi korrigeret via ændringsforslag i går, så mig bekendt har vi ikke brudt nogen forlig. Og man plejer jo at sige til med det samme, hvis man føler sig krænket. Jeg kender ikke noget til et forlig, vi skulle have brudt.

Fru Eva Møller mener, at vi skulle sænke energiafgifterne. Det får mig egentlig bare til at sige, at ja, det kunne vi da godt. Kunne vi så bare være sikre på, at det påvirkede priserne. Nu faldt oliepriserne i øvrigt. Det er jo sådan, at Socialdemokratiet, regeringen og partierne i Folketinget ikke er herrer over oliepriserne, det er nogle helt andre, der er det, det er jo markedet. Og vi skal vel ikke ind og have sådan fuldstændig planøkonomiske forhold, som man har eksperimenteret med med ringe resultat andre steder i verden?

Næ, jeg ville være bange for, at hvis vi begav os ind og skubbede på sådan en udvikling, så ville vi ikke få lavere priser på olien ud af det, men vi ville få øget fortjeneste hos dem, der producerer olien.

Og så vil hr. Hans Christian Schmidt gerne vide, om jeg nu vil sige, at det er slut med flere grønne afgifter. Det vil jeg ikke. Jeg vil ikke stå her og sige, hvad der kunne blive elementer, hvis vi skal revidere en skattereform en dag.

Den debat føres. Det må være i orden, at vi fører politiske debatter, og jeg vil faktisk frem for alt gerne have resultatet af den aftale, vi også har lavet i forbindelse med finansloven, om, hvorvidt det kan lade sig gøre at lave et bundfradrag for det, der er mest interessant i forbindelse med grønne afgifter, er fordelingsprofilen. Og jeg har hørt skatteministeren sige, og jeg har også selv mange gange sagt, at her er der lidt af et problem, men generelt, og i hvert fald når jeg taler med mennesker, er der jo ikke nogen, der er imod, at man laver større skattebelastning gennem grønne afgifter og begrænser arbejdsindkomstbeskatning. Det er der jo mange tilhængere af.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Vi er et land i overskud, siger hr. Jan Petersen. Ja, 193 mia. kr. er der kommet ekstra ind i de offentlige kasser siden 1993. Vi er et land, hvis velfærd udlandet beundrer, siger hr. Jan Petersen.

Ja, han forsøger at trøste befolkningen med det. Alligevel bliver vi placeret på en 34. plads af WHO vedrørende vores sundhedsvæsen.

Nu vil Socialdemokratiet og regeringen åbenbart gøre noget ved det i fremtiden, men jeg kan ikke lade være med at spørge: Hvad er alle pengene blevet brugt til? Den patient, hvis brev jeg står med her, som ikke kan få behandling på Herlev Sygehus for sin kræftsvulst, fordi der ikke er kapacitet til det, han kan ikke leve af regeringens gyldne løfter for fremtiden.

Hvad har regeringen brugt alle de mange penge til? Og nu vil vi have et svar i dag, det har vi ikke kunnet få hidtil. Det er småøre i forhold til de 193 mia. kr.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Selvfølgelig er der da ikke nogen krise. Selvfølgelig har der da ikke været noget krisemøde, det kan man jo se på meningsmålingerne.

Det, jeg gerne vil spørge om, er: Hvad foregår der så på sådan et møde? Diskuterer man nogen sinde, hvad man egentlig har anvendt de mange penge, man har fået ind, de 135 mia. kr., som blev nævnt her, til, eller diskuterer man noget omkring den enighed, der skal være mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet?

Vi får jo at vide af Det Radikale Venstre, at rent faktisk er skattetrykket steget. Er det det, eller er det mig, der har misforstået noget?

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg er ikke spindoktor, men til gengæld er jeg doktor, og jeg føler helt klart, at det oplæg, hr. Jan Petersen kom med, nærmest mindede om en begravelsestale over det danske sundhedsvæsen.

De folkemøder og høringer, man har lavet, har jo ikke været befængt med en række af de patienter, som virkelig har det skidt, og her tænker jeg på de ældre, på den medicinske patient, som er syltet i det danske sundhedsvæsen, de patienter, som står på venteliste på grund af dårlige hofter, de patienter, som har grå stær. Jeg vil gerne høre, om hr. Jan Petersen ønsker at prioritere disse, ved at man også ser lidt på de økonomiske forhold for vores sundhedsvæsen, som det trods de mange penge er lykkedes at udsulte igennem en årrække.